

Ostatní.

V obci bývala i obecní knihovna, kolik svazků osahovala není dostatečně doloženo a vycházíme z toho, že zhruba kopíroval počet obyvatel.

12. tradice a volný čas,

obyvatelstvo Rychnova bylo téměř bez výjimky římsko-katolického vyznání což mělo za následek, že křty, svatby a pohřby byly vykonávány podle říms.-kat. zásad. Při narození dítěte bylo obvyklé, že se ještě tentýž nebo následující den konaly křtiny. Kmotří a kmotry doprovázeli křtěného do kostela kde farář jako matrikář zapsal křest s podstatnými údaji jako den a rok nar., rodiče atd. do matriky.

Při potřebě si mohl kdokoliv křestní list u faráře vyžádat. Tento úřad byl využíván jak za Rakouska-uherska tak i po vzniku ČSR.

Po zažádání o termín svatby se svatební pár podrobil religiózní zkoušce což bylo zvláště přísně dodržováno, potom byl budoucí manželský pár po trojím předčítání ohlášek úředně ohlášen.

Zpověď a pohovory s farářem byly tehdy samozřejmostí, sama svatba byla na rychnovsku velkou událostí, svatebčané se sešli v domě nevěsty kde se podávalo občerstvení, káva a zákusky. Rodiče požehnali nevěstě a ženichovi, pak se vydali na cestu do kostela která byla několikrát přerušena nataženým provazem za jehož odstranění musel ženich, nebo jeho kočí zaplatit nejčastěji lahví kořalky což bylo považováno za poctu. Oddávalo se zpravidla v 11hod., starší páry také při ranní mši, do kostela je doprovázeli početní svatební hosté, kteří jeli v kočárech později v autech ale i pěšky, bylo obvyklé že byl najímán „družba“, který se staral o hladký průběh obřadu i svatební hostiny, měl vtipné povídání a udržoval dobrou náladu, předával novomanželům svatební dary a hlasitě ohlašoval dárce. Svatební dary byly převážně věci do domácnosti, prádlo, obrazy a nebo peníze u kterých byla většinou oznámena suma, jídlo bylo objednáno v hostinci: hovězí vývar s morkovými knedlíčky, hovězí maso s různými omáčkami, pečené telecí a vepřové i řízky. Jelikož porce byly obrovské byly připraveny kameninové nádoby a nespotřebované jídlo bylo odnešeno domů. Nápoje byly zdarma, vedle nevěsty seděla *Salzmeste*(služka), některá ze zámožnějších příbuzných a starala se o nevěstu, když propásla některé nevěstino přání byla hned odsouzena ke koupě lahve vína nebo likéru, podobně dopadla když se nevěstě stratila svat. kytice nebo bota. O půl noci byly podávána káva a dorty, novomanželé zůstávali až do konce, útratu platil ženich, zvyk vyměňovat si prsteny byl zaveden až později, svatební košili kupovala ženichovi nevěsta a kytici platil ženich.